

នៅក្នុងការគាំទ្រនៃរាជក្រឹតាដែលបានបេក្ខយា តែម្ខ ៥២ អន្តោះ ពាណិជ្ជកម្ម

คำสั่งนายกรัฐมนตรี

โดยที่สภานิติบัญญัติได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๗๓ ผ่านร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๕๗๓ (ฉบับที่ ๖) และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ไม่ทรงเห็นชอบด้วย

โดยที่ตามความในมาตรา ๓๘ แห่งรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัตินี้เป็นอันประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ และ

โดยที่ปรากฏตามหนังสือของประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๘ ว่า การประกาศเช่นว่า
นี้พึงดำเนินการต่อไป

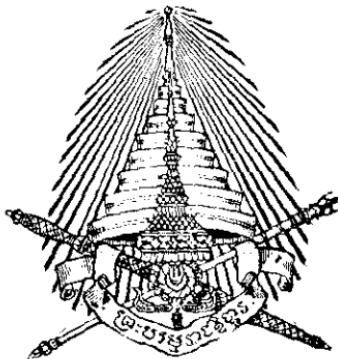
เล่ม ๕๒ หน้า ๓๖๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๗๘

นายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ แห่ง^๑
รัฐธรรมนูญ จึงมีคำสั่งนี้ไว้ให้ประกาศพระราชนัฐปฏิทิน
ในราชกิจจานุเบกษา เพื่อใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป
สั่งมาณวันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๗๘

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

พระราชนิพัฒนา
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายถักขณาชญาณ
พุทธศักราช ๒๕๗๗ (ฉบับที่ ๖)

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามพระราชบัญญัติการลงวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๗๖)
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระบปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการด้วยสเนียเงล้าฯ
สั่งว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรพยายามคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไข
เพิ่มเติมกฎหมายถักขณาชญาณ

ເລີ່ມ ຂະ ແນ້າ ຕະໂລ ຮາຊກິຈຈານຸເມຍມາວັນທີ & ພຸດຍການມະຈຳ

ຈຶ່ງທຽງພຣະກຣູມາໄປຮົດເກລົ້າ ໃຫ້ຕຣາພຣະຣາຊບັນຍຸດືອື່ນ
ໄວ້ໂດຍຄໍາແນະນຳແລະບິນຍອມຂອງສກາຜູ້ແທນຮາຍງວ່າ ດັ່ງຕໍ່ອ
ໄປນີ້

ມາດຕາ ១ ພຣະຣາຊບັນຍຸດືອື່ນໃຫ້ເຮັດວຽກວ່າ “ ພຣະຣາຊບັນຍຸດືອື່ນ
ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມກູ້ໝາຍດັກມະວະອາຊູ້າ ພຸຖທັກສ້າກຣາຊ ແລະ
(ລະບົບທີ ៦) ”

ມາດຕາ ២ ໃຫ້ໄຂ້ພຣະຣາຊບັນຍຸດືອື່ນຕື່ອື່ນແຕ່ວັນປະກາສໃນ
ຮາຍກິຈຈານຸເມຍມາວັນທີໄປ

ມາດຕາ ៣ ໃຫ້ຍົກເລີກມາດຕາ ៣ ແ່າງກູ້ໝາຍດັກມະວະ
ອາຊູ້າ ຮ.ສ. ១៩៩ (ພ.ສ. ២៥៥១) ແລະ ໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕໍ່ອິປັນແທນ

“ມາດຕາ ៣ ຜູ້ໄດ້ຕ້ອງຄໍາພິພາກຍາໃຫ້ລົງອາຊູ້າປະກາສ
ຊື່ວິຕ ທ່ານໃຫ້ເອົາໄປຢູ່ເສີຍເສີຍໃຫ້ຕາຍ ”

ມາດຕາ ៤ ໃຫ້ຍົກເລີກມາດຕາ ១៩ ແ່າງກູ້ໝາຍດັກມະວະ
ອາຊູ້າ ຮ.ສ. ១៩៩ (ພ.ສ. ២៥៥១) ແລະ ໃຫ້ໃຊ້ຄວາມຕໍ່ອິປັນ
ແທນ

“ມາດຕາ ៤ ດ້ວຍລົງອາຊູ້າປະກາສຊື່ວິຕແກ້ຜູ້ໄດ້ ທ່ານ
ໃຫ້ເອົາຕົວໄປປະກາສຊື່ວິຕົມຕຳນລແລະໃນເວລາທີ່ເຈົ້າພັນກົງນາ

วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๓๔๗

ผู้มีหน้าที่ในการนั้นจะเห็นสมควร แต่ห้ามมิให้อาดัวยไป
ประหารชีวิตภายในกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันคำพิพากษายื่ง^{ขึ้น}
ที่สุด"

มาตรา ๕ บรรดาอวรรคดิที่ได้มีคำพิพากษายื่งที่สุดก่อน
วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับไปตามกฎหมายเดิม

ประกาศมหาชนวันที่ พุทธศักราช ๒๕๗๘
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี